

вянскъ языкъ и Евангелето ми е омразно, та не щи да то чюж.

Слѣдъ звѣздѣ-тѣ отъ Іонійскѣ-тѣ академії ся показа на Грѣцкыи ученыи небосклонъ друго свѣтило І. Г. Л. (зри въ 413-й брой на „Босфорскіи Телеграфъ“ членъ Фракика), та възвѣсти на единоплеменици-ты си, че Блѣгарскыи языкъ приличя на Еллинскыи повече нежели на Славянскыи. Не може единъ чел. всичко да знае, а да говори иѣкой така рѣшително за иѣчто, отъ кое-то никакъ не отбира, то ва показва голѣмъ глупавинъ и безрамнота. Часто ся е случвало намъ да слушаме иѣкои съ тѣщеславіе да казвать, че Славянскыи языкъ, а слѣдователно и Блѣгарскыи, е излѣзъ отъ Грѣцкыи. Тїи памиратъ това да е така; зачтото въ Славянскыи языкъ има много рѣчи, които ся видять да ся отъ единъ коренъ съ исти-ты рѣчи на Еллинскыи языкъ. По това сходство въ рѣчи-ты ся е полъгалъ извѣстный Грѣцкыи ученыи Константинъ Икономъ, та е исхабилъ напраздно толкова трудъ, за да испише едно бесполезно съчиненіе. „Опытъ за найблизне-то средство между Славяно-Русскыи и Грѣцкыи языци“ напечатано въ Петербургъ въ 1828, съ кое-то му ся иска да докаже, че Славянскыи языкъ е излѣзъ отъ Еллинскыи, и съ това друго ничто не е сторильтъ, само е по-